ANUL XCIV — SIBIU, 19 Maiu 1946 — Nr. 19—20

ASOCIAȚIUNEA ... SIBIU

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de ...

Onor. Asociațiunea pentru literatura
și cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și stărnătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul un cm.² 100 Lei pe... dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 46

Alipirea Ardealului

Ardealule, Ardealule bătrân!... Parte integrantă din trupul sfânt al Patriei, pământul moșilor și strămoșilor noștri, udat de lacrimile înaintașilor și stropit de sângele lor, pământul care ascunde într'ânsul oasele părinților noștri și de care este legat indisolubil sufletul nostru!... Cetate atâta vreme asediată, tu ne-ai intrat în oase și n'am putut fi niciodată nepăsători, când vremuri de furtună s'au abătut asupra fruntariilor tale.

De aceea, cum să nu ni se fi strâns inima, când — mai zilele trecute — stăteau iarăși oameni pe documente? Era doar în discuție soarta ta și a noastră... Și cum să nu fi respirat ușurați, când ne-a răsunat în urechi marea veste, venită din capitala Franței ce întotdeauna ne-a fost prietenă bună: *Transilvania va rămâne României.* La conferința miniștrilor de externe s'a declarat că sentința dictatului dela Viena, din 30 August 1940, este nulă și neavenită. Frontierele între Ungaria și România, așa cum au fost la 1 Ianuarie 1938, vor fi restabilite.

Am văzut și vedem în hotărîrea aceasta *repararea unei crude nedreptăți și restabilirea firească a unui drept istoric.* Dacă în trecutul nostru atât de înviforat am trăit stăpâniți de conștiința ineandescentă că suntem plămădiți pe acest pământ și că avem asupra lui un drept inalienabil, atunci conștiința limpede a dreptului nostru la Ardealul întreg, a devenit mai puternică atunci când acest drept ne-a fost călcat în picioare. Pentrucă noi nu suntem venetici aici. Noi ne-am pomenit aici — prin strămoșii noștri — din vremuri imemoriale. Am crescut din tot începutul pe aceste meleaguri și ne-am contopit indisolubil cu ele. Pentrucă dreptul nostru la Ardealul întreg se întemeiază pe faptul existenței noastre aproape bimilenare pe pământul lui.

Deplin conștienți că un Neam nu trăiește din abdicări și încrezători în dreptatea cerească, am socotit că smulgerea dela trupul Țării a jumătate din scumpul nostru Ardeal, nu este trasarea unei granițe, ci tăierea unei răni adânci în organismul viu al Neamului românesc. Și de aceea am făgăduit cu toții — prin glasul conștient al vlădichii *Nicolae al Ardealului* — să nu uităm niciodată idealul redobândirii Ardealului pierdut: «*De te voiu uita Ardeal, uitată să fie dreapta mea. Să se lipească limba mea de cerul gurii mele, dacă nu mi voiu aduce aminte de tine, dacă nu voiu pune Ardealul în fruntea bucuriei mele*».

Cum să nu ne bucurăm când vedem împlinit aievea acest mare ideal al nostru. E biruința sfintei noastre dreptăți, împlinirea unui gând mare, care a trăit cu toată puterea în sufletul nostru și pentru care am fost gata să aducem orice jertfă. E răsplata eroismului și a spiritului de jertfă al oștirii române. E recunoașterea drepturilor noastre imprescriptibile asupra scumpului pământ al Ardealului, care ne aparține din veci și pentru veci.

Duhul lui Horia și al lui Iancu tresaltă de bucuria împlinirii unui ideal sfânt și împreună cu ei nesfârșitele rânduri de mucenici ai Neamului, care au suferit chinurile cele mai înfricoșate pentru biruința dreptății. Iar meleagurile Ardealului, care au văzut atâtea lacrimi și au răsunat de atâta jale, se îmbracă și ele în haina înseninării depline.

Cuvine-se cu adevărat să aducem și acum, omagiul nostru de recunoștință eroilor Neamului cari — alături de glorioasa armată sovietică — și-au vărsat sângele pentru desrobirea scumpului pământ al Ardealului. Și să făgăduim cu toții că vom fi la înălțimea îndatoririlor ce se desprind din înalta semnificație a jertfei lor.

Biserica străbună, depozitara aspirațiunilor integrale ale Neamului, s'a identificat total cu marele gând al redobândirii Ardealului, l-a propovăduit de pe amvoane și l-a binecuvântat din pragul sfintelor altare, mai ales prin glasul vibrant al I. P. Sfințitului nostru Mitropolit *Nicolae al Ardealului.* De aceea, astăzi își pleacă genunchii în smerită rugă de mulțumire către Dumnezeul părinților noștri, care scăpare s'a făcut nouă și de data aceasta.

Dacă Ardealul nostru reprezintă o unitate atât de organică, încât nici una din vicisitudinile sbuciumatei sale istorii nu l a putut împărți; dacă Neamul nostru a fost totdeauna în stare să găsească forța vitală de vindecare a rănii pierderii lui vremelnice; însemnează că Dumnezeu — de care ne am legat destinul cu toate puterile noastre — când ne-a așezat pe acest pământ, ne a socotit vrednici de însemnătatea lui și ni l-a hărăzit pentru vecie.

Credincioși până la moarte destinului istoric hărăzit nouă de Providență, suntem hotărîți să ne păstrăm cu orice jertfă locul nostru sub soare, din care Ardealul face parte indestructibilă.

„TELEGRAFUL ROMÂN"

Cu ochii 'n patru!...

E știut că războiul produce stări și împrejurări foarte prielnice ivirii și răspândirii sectelor. Pentru a ne da bine seama de adevărul acestei afirmații, este deajuns să ne gândim numai la criza și mizeria spiritual-materială pricinuită de regulă de un război, pe care sectarismul o exploatează totdeauna cu cea mai iscusită abilitate și cu cea mai tenace stăruință.

Imprejurările favorabile prinderii sectarismului create de război, se mențin și după terminarea acestuia. Pentrucă rănile deschise de el, nu se pot vindeca decât într'un timp mai îndelungat. Iar uneori după un război stările de lucrul evoluiază în așa fel, încât împrejurările prielnice acțiunii sectare nu numai că se mențin, ci se intensifică chiar.

Cele mai sus afirmate se verifică deplin cu privire la războiul recent. Căci sărăcia și mizeria aduse de el, au îmbolnăvit lumea atât trupește cât și sufletește. Chinul și amărăciunea, suferința și nenorocirea, răutatea, josnicia și întreg cortegiul de nelegiuiri — toate legate inerent de starea de război — au ruinat nervii bărbaților ce au stat pe front. Iar mizeria de-acasă și grija continuă pentru cei plecați pe câmpul de bătaie, au îngropat și sănătatea multora din cei rămași la vatră. Dacă la aceasta mai adăugăm schimbul de idei și contactul cu sectarii mijlocite de starea de război, atunci ne dăm seama că *recentul război a produs împrejurări din cele mai prielnice pentru răspândirea sectelor.*

Aceste împrejurări nu numai că s'au menținut și după isprăvirea războiului, ci unele din ele s'au potențat. Mizeria — fizică sau spirituală — n'a contenit; dimpotrivă, în unele părți a crescut. Pe de altă parte, sufletul omenirii sdruncinat de cel mai grozav război cunoscut în istorie, n'a reușit să reintre în făgașul liniștit al mersului normal al vieții din vremurile de pace. Aceasta nu numai pentrucă omul ieșit din furtuna războiului se reintegrează cu greu în făgașul vieții de altădată, ci și pentrucă organizarea atât de anevoioasă și de înceată a păcii și a unei lumi mai drepte și mai bune, a mărit neliniștea și încordarea unora iar pe alții i-a dus la desnădejde. Dacă ne mai gândim că prin sufletul acesta atât de sbuciumat mai bate și vântul atâtor înnoiri și prefaceri legate de nașterea dureroasă a unei lumi noui, atunci ușor ne putem da seama *cât de prielnice sunt stările de azi pentru acțiunea sectară.*

Dacă acestea sunt împrejurările date, atunci nu-i de mirare că *sectele* — la adăpostul libertății de acțiune ce li s'a acordat — *desfășoară astăzi o acțiune foarte intensă.* Pentru a dovedi această realitate, este deajuns să spunem că *Mileniștii* — secta cea mai radicalistă și mai revoluționară — au ținut a doua zi de Paști, la Turda, o mare întrunire publică, desbătând diferite probleme biblice în legătură cu noua așezare a lumii (Faur Aug. Pr.: Pe marginea unui congres. In «Renașterea», 5 Mai 1946, pg. 1); că *Baptiștii* — cari sunt așa de puternici, încât se simt în stare să lucreze în ogorul misionar, și peste granițele țării (: «Baptiștii din România, care *ca număr urmează imediat după cei din Anglia,* trebue să trimită, și asta chiar în acest an, un misionar în Jugoslavia și unul în Macedonia». Vezi «Farul creștin», 27 Aprilie 1946, p. 2) au organizat de tot recent (28 Aprilie—15 Mai a. c.) un curs biblic pentru toți predicatorii creștini baptiști din România (Vezi aceeași revistă, pag. 6); că în Sibiu unele din sectele existente aci, caută insistent să-și câștige aderenți din sânul credincioșilor noștri.

Departe de noi gândul de-a contesta dreptul la libertatea religioasă, sau tendința de-a polemiza cu cineva. Ținem numai să spunem, că libertatea religioasă este un bun ce trebue folosit — ca dealtfel orice libertate — în sens constructiv și întru promovarea intereselor superioare ale Țării din care credinciosul face parte.

Ori, este în deobște cunoscut că manifestările sectarismului *primejduesc grav buna propășire a Bisericii și a Statului.* Căci desbinările n'au fost niciodată elemente promovatoare ale adevăratului progres. Iar astăzi mai ales — în plină reconstrucție și tensiune spre o orânduire mai bună și mai dreaptă — *avem nevoe* mai mult decât oricând, *de unitate armonică,* temelia coheziunii și a solidarității, pentru a putea duce Țara pe făgașul unei propășiri adevărate. Căci unirea face puterea și asigură progresul.

Pe de altă parte, nu trebue să uităm mai ales astăzi, că *credința străbună a fost în toată bună vremea temelia Țării și a Neamului;* ea a pătruns adânc în ființa poporului nostru, s'a făcut *una* cu el, luminându-l și întărindu-l în așa chip și măsură, încât a răzbătut cu bine peste toate vitregiile sorții.

Așa stând lucrurile, atragem atenția preoțimii noastre asupra *primejdiei sectare* actuale și o rugăm să *fie cu ochii în patru,* mereu trează și la datorie, pentru a preveni la timp pătrunderea sectarismului în staulul dreptei credințe.

Să nu uităm că astăzi nu putem conta nicidecum pe liniște deplină în sânul parohiei și nici pe «cumințenia» și «devotamentul» credincioșilor. Mai ales în împrejurările actuale, atacurile împotriva Bisericii pot cădea «ca din senin». Și de aceea *preotul trebue să fie în continuu prezent la datorie.*

Ca cel mai bun mijloc auxiliar în identificarea sectarismului, recomandăm *activarea misionarismului laic și în această direcție.* Căci oricât ar fi de destoinic și de conștiincios, păstorul de suflete nu poate observa și identifica singur toate mișcările sectare din parohia sa, mai ales dacă este prea extinsă, cum e cazul ade-

Din Pastoralele vlădicești de sf. Paști

Orice refacere și consolidare socială este condiționată, înainte de toate, de o înnoire morală. Este o mare greșală să se creadă că îndreptarea și îmbunătățirea vieții sociale — mult visata armonie și pace socială — atârnă numai de condiții economice, materiale. Pacea socială, frățietatea dintre oamenii singuratici, ca și dintre diferitele stări sociale și popoare, nu poate fi restabilită decât pe temelii religioase-morale, numai în spiritul religiei și moralei creștine.

Noi Românii suntem un popor mic ca număr în asemănare cu alte popoare din lume. Am intrat prea de scurt timp în rândul popoarelor luminate și cu greu ne putem măsura cu alte neamuri mai mari și mult mai înaintate decât noi întru dovedirea priceperii și iscusinței noastre pe tărîmurile științei și ale descoperirilor de tot felul. Suntem însă în fruntea tuturor prin aceea că ne-am născut creștini, ca niciun alt neam. Și putem ajunge și sta în fruntea tuturor, dacă ne străduim să facem din creștinismul nostru, din gândirea și viața noastră creștinească cea mai de preț comoară a sufletului nostru și podoaba cea mai de seamă a ființei neamului nostru. Putem fi mari deci, ca gândire și viață creștină. Putem avea aici, în Răsăritul Europei, chemarea de a servi drept îndreptar tuturor celor s'au abătut dela legea creștină și vor să se întoarcă la ea, pentru că își dau seama, că numai așa vor putea găsi legătură cu toți cei ce văd în legea creștină singura temelie, ca de stâncă neclintită, pentru o statornică așezare pașnică a lumii din viitor.

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop VASILE al Timișoarei.

*

Trăim vremuri epocale pentru soartea neamurilor, când se făuresc condițiile de pace, dela care depinde și viitorul nostru ca popor cu frica lui Dumnezeu. De aceea se cuvine ca ziua păcii mult așteptate să ne găsească pe toți într'o unire și solidaritate desăvârșită în jurul sfintelor altare ale Bisericii noastre strămoșești, ocrotitoarea și pavăza noastră ca creștini și români în decursul veacurilor, căci numai astfel ne vom putea învrednici de o viață mai bună și de dreptate socială în deplină libertate, trăind în frățietate cu toții fără deosebire de limbă, rasă și religie, căci cu toții suntem fiii aceluiași Tată din Ceruri, care conduce lumea cu înțelepciunea Sa nepătrunsă de mintea omenească.

Sfânta noastră Biserică, care ne îmbie prin Sf. Taine leacurile pentru tămăduirea și mântuirea sufletelor noastre, a arătat oamenilor calea care duce peste Golgota la groapa deschisă, ca să se convingă aevea, că Domnul nu este acolo, ci „călcând cu moartea pe moarte, a înviat", și s'a mutat la Cer, ca să ne arate, că ținta vieții noastre nu poate fi pe pământ, ci spre Cer, spre Tatăl, din a cărui dragoste nemărginită ne-a venit mântuirea prin Fiul său, Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Neîncetat vă rugați cu osârdie pentru „pacea a toată lumea" și ca „cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință să o petrecem".

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop VENIAMIN al Caransebeșului).

*

Câtă asemănare putem face, iubiții mei, între viața de luptă, de suferințe și răstignire a Domnului pentru izbăvirea neamului omenesc și între luptele, suferințele și răstignirea de care a pătimit neamul nostru românesc, spre a-și păstra ființa.

Istoria vieții noastre e un lung șir de suferințe de peste 1800 de ani, printre cari puțini de pace și liniște; rari boabe senine, de bucurie și înălțare. Un lung post al paresimilor a fost trecutul nostru până s'a încheiat în săptămâna patimilor acestui războiu nenorocit, în care am sângerat până departe în Răsărit și-apoi spre Apus. Iar Ardealul acesta de Nord, peste care se resfiră și sfânta noastră Episcopie, a trecut și prin răstignirea de Vinerea patimilor în cei 4 ani de nemiloasă stăpânire străină, căreia i s'au adăugat atâtea jertfe de vieți, pentru eliberarea lui.

Și mai trebue să îndurăm încă, în așteptare înfrigurată, să treacă și Sâmbătă îngrijorărilor și a nesiguranței, purtând pe trupul nostru ranele pustiirii lăsate de războiu. Indoiala și frica ne mai apasă încă, ca odinioară pe Apostolii și ucenicii Domnului, când și-au văzut pe Invățătorul lor prins, osândit, răstignit și pus în mormânt...

Dar vom trece cu încredere și această Sâmbătă a patimilor, cu credință tare și nesovăelnică nădejde, că răstignirii și îngropării îi urmează învierea izbăvitoare.

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop POLICARP al Maramurașului).

Zece Mai,

cotitura de vreme care închiagă multe din nădejdile și împlinirile noastre naționale, s'a prăsnuit și anul acesta cu toată însuflețirea ce-i revine. Regină a sărbătorilor naționale românești, ziua aceasta a stârnit din nou entuziasmul întregei nații pentru tot ce e bun, frumos și înălțător în ființa unui popor copleșit de strădanii către belșug de lumină și progres. Toate așezările românești, în frunte cu capitala țării, s'au întrecut în organizarea prăsnuirii.

La Sibiu, *Zece Mai a început prin slujirea unei doxologii, în Catedrala mitropolitană, de către* I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului *și un măreț sobor de preoți și diaconi, de față fiind reprezentanții tuturor autorităților locale în frunte cu Domnii: general de armată* Mihail Lascăr, *prefect* Dr. Șt. Cleja, *primar* Vasile Hada, *etc. P. C. preotmaior* I. Boțocan *a rostit predica ocazională.*

Serbarea s'a desfășurat după aceea în piața Regele Ferdinand I, prin defilarea tineretului școlar, a organizațiilor muncitorești, profesionale și armatei.

Totul a decurs într'un cadru de rară însuflețire și frumusețe, marcând reașezarea societății noastre în făgașul renașterii spre zile mai senine. C.

seori la oraș. In schimb, câțiva misionari laici — bine pregătiți și aleși din toate sectoarele vieții obștești — pot săvârși acest lucru în condițiuni optime. Căci pot fi în cazul acesta, cu adevărat: *ochii vigilenți ai preotului în observarea tuturor mișcărilor sectare din cuprinsul parohiei.* Prezenți pretutindeni și mai puțin suspicionați decât preotul, ba socotiți ca niște subiecte de atras în ghiarele sectarismului, misionarii laici pot fi — cu tact și cu zel — *postul de observație al tuturor mișcărilor de pe frontul sectar dintr'o parohie.* Căci întocmai ca gingașele ramificațiuni ale nervilor în trupul omenesc, misionarii laici pot străbate toate străzile parohiei, pot pătrunde în toate casele, în toate familiile și în toate sufletele, ca să constate ce mișcări sectare sunt în parohie. Și apoi — cu conștiinciozitate și cu respect față de adevăr — ei vor comunica preotului întreg rezultatul cercetărilor lor, mijlocind astfel acestuia cunoașterea detailată a întregei mișcări sectare din cuprinsul parohiei.

Dacă față de realitatea sectară slujba preotului este mai întâiu o slujbă de *vigilență* (Cf. Fapte 20, 20), atunci ea este atare mai ales în împrejurările actuale.

C. SÂRBU

Călugărul misionar

Am încercat într'un număr trecut al foii noastre, să arăt activitatea pastorală a preoților monahi. Mânăstirea oferă condițiile prielnice unei lucrări duhovnicești. Atât preotul-călugăr cât și credinciosul, desprinși din vălmășala grijilor lumești, sunt însuflețiți de același gând al slujirii lui Dumnezeu. Dar va zice cineva: la mânăstire, departe de lume, e ușor să predici, să faci pastorație, fiind străin de realitatea vieții; să-l vedem pe preotul-călăgăr în mijlocul lumii. Unii fac obiecțiunea, că monahii ar avea menirea lor în mijlocul orașelor și satelor, aducând în felul acesta un folos real Bisericii și societății. Retragerea lor în mânăstire, o socotesc ca o abdicare dela datoriile sociale, fiind ocărîți și disprețuiți ca niște oameni fără rost în lume. Fiindcă ni se aduce acest ponos, să ne întrebăm despre misiunea ce ar putea-o face monahul în lume. Intr'adevăr, are rost ieșirea monahilor în lume? Dacă are rost, cum trebue privită lucrarea lor, ca ea să fie cât mai folositoare Bisericii și credincioșilor noștri?

Mai întâi, ce este o misiune? Misiunea este lucrarea de propovăduire a învățăturilor mântuitoare, pe care Domnul nostru Iisus Hristos a încredințat-o sfinților Apostoli și urmașilor lor, până la sfârșitul veacurilor.

Scopul misiunii este să trezească conștiințele, să întărească și să sporească credința, îndrumând viața potrivit învățăturilor sfinte ale Evangheliei. Ea are menirea să împrăștie întunerecul păcatului și să aducă lumina cunoștinței de Dumnezeu în sufletele oamenilor. Acesta este de altfel și scopul Bisericii luptătoare în lume: să reverse harul și binecuvântarea lui Hristos în sufletele dornice de mântuire.

Cine ar fi mai indicați să facă această lucrare de vestire a Evangheliei Domnului, dacă nu aceia cari au dat făgăduință să-I slujească toată viața? Monahul a ieșit din lume, ca să îmbrățișeze toată lumea în dragostea lui Hristos. El s'a lepădat de păcatele lumii, iubind duhovnicește pe toți frații „cei întru Hristos". De aceea, nu poate sta nepăsător față de mântuirea apropelui, ci, la vreme potrivită, va ieși la propovăduire, călăuzind sufletele oamenilor pe căile arătate de Domnul și Mântuitorul nostru.

Unde este terenul potrivit pentru astfel de misiuni? Nu ne putem gândi la misiuni externe, care ar avea loc în țări îndepărtate, unde n'a pătruns încă lumina Evangheliei. Avem în vedere satele noastre ascunse prin crăpăturile munților, unde din pricina vitregiei vremurilor, nu s'a auzit îndeajuns, sau aproape de loc, cuvântul sfânt al mântuirii. Și în al doilea rând, chiar parohiile păstorite de slujitorii Domnului, *simt nevoia unei înviorări intr'ale credinței.* E adevărat că fratele întru Hristos își face datoria zi de zi, ostenind cu darul lui Dumnezeu să-i facă pe oameni mai buni creștini, dar vine vremea când lucrarea sa par'că stă pe loc. Preotul însuși își dă seama că prea s'a obișnuit cu slujba, încât nu mai poate mișca sufletele credincioșilor săi. De aceea, o vizită ce i-ar face-o un preot străin, mai cu seamă un preot-călugăr, nu poate avea decât urmări bune pentru viața sufletească a păstoriților săi. El însuși, având conștiința răspunderii preoțești, va cere preoților din apropiere sau celor de departe, să-l ajute în munca sa pastorală. Preotul locului va pregăti sufletește pe credincioșii săi pentru zilele destinate misiunii. Le va vorbi ceva despre rostul misiunii, îndemnând pe credincioși să privească cu dragoste pe cel ce vine de departe, să le aducă cuvântul mântuirii. Va ținea poate o mică cuvântare despre mânăstirea de unde vine părintele-călugăr și despre lucrarea sa de preot misionar.

Satul îl așteaptă. Dorința după o învățătură bună și o slujbă frumoasă, îi atrage pe mulți. Se vor mișca și cei mai slabi cu credința, fiind dornici să afle ceva nou. Numai rătăciții, având duhul împotrivirii, nu vor da ascultare celor ce vin să vorbească în numele Bisericii Domnului.

Odată cu pășirea în parohie, misionarul începe activitatea sa, cercetând înainte de toate biserica. Poate va fi chiar vremea potrivită pentru slujba de seară. După slujbă va avea loc o scurtă cuvântare a preotului din sat, prezentând credincioșilor pe noul venit. Misionarul la rândul său, va arăta scopul venirii în parohie, rugând pe credincioși să-i dea cuvenita ascultare. In felul acesta se pregătește misiunea ce se va desfășura în decurs de câteva zile, după un anumit program.

Mărturisirea credincioșilor și împărtășirea lor cu sfintele Taine, formează punctul central al unei misiuni. In vederea acestui scop este întocmit întreg programul de slujbă și predică. In cuvântul său de învățătură, misionarul va stărui asupra sfintelor Taine menite să împace pe om cu Dumnezeu. Va stărui mai mult asupra sfintei Mărturisiri, căci aceasta este taina înoirii omului după voia lui Dumnezeu. Mărturisirea făcută cu deplină conștiință va aduce ușurare în sufletul credinciosului, și-l va pregăti pentru sfânta Taină a Impărtășirii, taina bucuriei și a întăririi duhovnicești.

Aceasta este lucrarea misionarului: să aducă lumina și darul lui Hristos în sufletele credincioșilor. Se pare mică această lucrare de câteva zile, dar ea va aduce roadă binecuvântată în pastorația credincioșilor noștri. Ei vor rămâne cu impresii neșterse în suflet, revenind asupra celor auzite în vremea misiunii.

Pe lângă această lucrare de însemnătate deosebită pentru viața sufletească a credincioșilor noștri, se pot face catehizații colective, în cadrul cărora credincioșii își pot mărturisi nedumeririle lor în ce privește viața lor duhovnicească. Preotul misionar va da lămuririle nececare fiecăruia, arătându-i adevărul de credință al Bisericii. Unde sunt sectari, se va stărui asupra adevărurilor de credință combătute de ei, ca nici urmă de îndoială să nu rămână în sufletele credincioșilor. Și câte alte lucruri folositoare nu s'ar putea discuta în aceste ședințe duhovnicești! Chiar anumite certuri ce s'ar ivi între parohieni, sau obiceiurile proaste ce trebuesc înlăturate, pot forma obiectul acestei catehizații colective.

Misiunea se încheie printr'o serbare pioasă, în cadral căreia misionarul vorbește credincioșilor din trecutul Bisericii, sau alt subiect potrivit cu trebuințele sufletești ale credincioșilor. O cruce comemorativă pe care să fie încrestată data misiunii, ar aduce aminte parohienilor de clipele de reculegere sufletească.

M'am mărginit la puține lucruri ce s'ar putea face în cadrul misiunilor. Mai întâi ne lipsesc misionarii. Totuși, într'o vreme zbuciumată ca acea de azi, Biserica își face datoria prin preoții și misionarii ei. E vremea potrivită misiunii. Dumnezeu să ne ajute să o putem face!...

SERAFIM

Telegramă

PARIS, (Rador). — Agenția franceză de presă transmite:

Transilvania va rămâne românească.

Intr'adevăr, consiliul celor patru miniștri de externe a luat următoarea hotărîre cu privire la frontiera română-ungară:

„Deciziunea sentinței dela Viena din 30 August 1940 este declarată nulă și neavenită.

Frontiera dintre România și Ungaria, așa cum exista la 1 Ianuarie 1938 este restabilită prin prezentul articol".

Pelerinaj

In ziua de 21 Maiu c., Sf. Constantin și Elena, cu ocazia hramului, are loc procesiunea anuală la Mânăstirea din Cioara, județul Alba. Credincioșii sunt bineveniți, iar donațiile pentru casele Mânăstirii se vor publica în ziare.

Grija pentru orfani

Podoaba credincioşilor

In orfelinatul nostru dela Sibiu, strada Dealului Nr. 9, lucrurile se desfăşoară înainte cu bun folos. Rând pe rând se împlinesc toate trebuinţele d agilor noştri copilaşi, rând pe rând se acopăr lipsurile mari sau mici, ale orfelinatului, din daniile credincioşilor Bisericii noastre, cari în toate ocaziunile îşi aduc aminte de copiii orfani ocrotiţi în casa cea încăpătoare, luminoasă şi curată dela Sibiu. Lipsuri de acoperit şi necazuri de împăcat sunt şi în casa cu un singur copil, dar să-şi închipuiască oricine, câte se cer în instituţia care ocroteşte, hrăneşte, îmbracă şi ţine 60—70 de copii.

Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu, din râvna şi din dragostea I. P. S. Sale *Mitropolitului Nicolae* **al Ardealului, şi-a luat această mare şi plină de răspundere însărcinare de a ocroti, hrăni, îmbrăca şi creşte zeci de copii orfani de răsboi şi alţi orfani, nu numai pentru un an sau doi, ci până ce vor fi crescuţi mare ca să se îngrijească ei pe ei. Pentru orfanii din casa Bisericii dela Sibiu, nu se primesc ajutoare sau subvenţii dela stat, ci grija acestor orfani a rămas în seama clerului şi poporului dreptcredincios din Arhiepiscopie, pentru a le fi tuturor o podoabă sufletească. Grijă cea mai deosebită pentru iubiţii noştri orfani, o poartă însuşi I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, care îi cercetează zi de zi de câte odată sau chiar de două ori. Pe fiecare orfan îl cunoaşte în parte, îl strigă pe nume, îi cunoaşte felul de a fi. Se interesează îndeaproape de hrana orfanilor, de îmbrăcămintea şi încălţămintea lor. Da, mai ales acestea: îmbrăcămintea şi încălţămintea, sapă creţe adânci pe fruntea I. P. S. Sale. Aşi îndrăzni să afirm, că grija pentru orfani este ca şi „pânea de fiecare zi" a I. P. S. Sale.**

Avem însă o mare mângâiere, că I. P. S. Sa nu este lăsat singur cu această grijă, ci la această *„povară"*, **să-i zicem** *„podoabă"*, **iau parte cu bucurie şi atâţia preoţi şi mulţime din credincioşii Bisericii noastre.**

Grija pentru orfani s'o luăm cu toţii asupra noastră, să nu-i uităm. Ei în fiecare zi au nevoie de-o bucată de pâne, zilnic trebuesc îngrijiţi şi îmbrăcaţi. Acest lucru nu-l poate face un singur om, dar Biserica, ceata cuvioasă a preoţilor şi credincioşilor, îl poate duce la desăvârşită împlinire.

Mai săptămânile trecute s'a primit la Consiliul arhiepisaopesc o danie de 5000 Lei, dela o văduvă bătrână de 78 de ani şi pe deasupra este şi refugiată. Scria I. P. S. Sale, că dă din lipsurile ei. S'a lipsit pe sine ca să poată fi îndestulaţi orfanii. Cât de grăitoare este fapta acestei văduve!

Cu astfel de suflete, grija pentru orfani se face mai uşoară. Ne punem toată nădejdea că preoţimea şi credincioşii din Arhiepiscopia Sibiului, vor purta împreună grija pentru dragii noştri copii orfani, făcându-şi din aceasta, o podoabă a sufletului lor.

Referent

Eparhie nouă. *In 27 Martie a. c., s'a ţinut la Giula, Congresul naţional-bisericesc al Românilor ortodocşi din Ungaria, cu care prilej s'a organizat Eparhia ortodoxă română şi Consistorul eparhial cu sediul în Giula.*

Ministerul *ungar al Instrucţiunii a aprobat de curând înfiinţarea unui liceu cu 8 clase pe seama elevilor români din Ungaria. Cu viitorul an şeolar va începe să funcţioneze cl. I, iar Biserica ortodoxă română din Ungaria va înfiinţa un internat pentru îngrijirea elevilor.*

Insemnări din câmpul educaţiei

I

A IX-a conferinţă internaţională de educaţie

Insemnătatea „Biroului Internaţional al Educaţiei" din Geneva este în deobşte cunoscută şi apreciată. Intrunind la colaborare ceea ce neamurile au mai reprezentativ în direcţia preocupărilor de ordin educativ, Biroul acesta a reuşit să strângă date esenţiale problemei, să publice lucrări ştiinţifice, să patroneze întruniri cu caracter pedagogic şi să promoveze iniţiative cu adevărat nobile pentru educarea omului în spirit larg şi înţelegător.

Pe baza rapoartelor ce primeşte din ţările asociate la colaborare, Biroul Internaţional al Educaţiei exercită o acţiune de coordonare, documentare şi emulaţie şi are în program convocarea anuală a câte unei conferinţe internaţionale de educaţie. Răsboiul prin care am trecut, a împiedecat activitatea Biroului şi conferinţele proiectate nu s'au putut ţinea vreme de şase ani. In modul acesta, abia între 4—9 Martie s'a putut întruni a IX-a Conferinţă internaţională de educaţie. S'au văzut reuniţi astfel, la Geneva, reprezentanţii a 36 de naţiuni şi guverne. Alte instituţii cu caracter internaţional, între cari se numără şi O. N. U., şi-au trimis deasemenea observatori.

După cum era de aşteptat, conferinţa dela Geneva a sesizat sguduirea adâncă provocată comunităţii umane de răsboiul abia încheiat şi a căutat să precizeze mijloace pentru înfrângerea actualei situaţii. In acord cu spiritul vremii, deci cu aspiraţiile tot mai categorice pentru întronarea dreptăţii şi egalităţii între oameni, conferinţa a adâncit aspectul social din problema educaţiei. In această ordine de idei, ea a ajuns la concluzia că trebuesc studiate şi puse în aplicare cele mai bune mijloace pentru promovarea elementelor bine înzestrate. Tinerii trebuesc bine observaţi şi admiterea lor în învăţământul secundar va trebui să atârne de criterii pur obiective. Deasemenea, desăvârşirea educaţiei lor va avea să se sprijinească pe mijloace materiale îndestulătoare.

Sănătatea fizică şi morală a şcolarilor a constituit un alt capitol în programul conferinţei. Incepând cu copiii şi terminând cu tineri din învăţământul superior, — toţi vor trebui să primească instrucţiuni limpezi în această direcţie şi să înţeleagă în ce stă igiena spiritului, a muncii şi a recreaţiei. In acest chip se nădăjduieşte la ridicarea unor generaţii sănătoase din toate punctele de vedere.

Fără îndoială, preocupările conferinţei dela Geneva au o însemnătate deosebită. Fost-a oare trimis cineva din ţara noastră, care să urmărească şi să refereze amănunţit asupra celor ce s'au desbătut acolo? Ar fi fost bine să păstrăm legătura cu astfel de organizaţiuni, dela care n'am avea decât de profitat.

II

Satul „Pestalozzi" sau căminul orfanilor din Europa

Ziarul elveţian „Neue Zürcher Zeitung" aduce ştirea deosebit de interesantă şi tot pe atât de însemnată, că în localitatea Trogen din Elveţia se va construi, prin contribuţia benevolă a tuturor cetăţenilor şi societăţilor de binefacere din acea ţară, un sat cu numele „Pestalozzi". In acest chip, memoria marelui dascăl va asista la o cinstire în plus faţă de atâtea altele câte i s'au adus şi până acum.

Satul respectiv este menit să adăpostească 350 de copii orfani din toate ţările Europei, devenind astfel căminul „celor mai săraci dintre săracii răsboiului". Orfanii vor locui într'un fel de comunităţi naţionale, bucurându-se de o educaţie integrală în acord cu specificul ţării şi poporului din sânul căruia vor fi fost aduşi. Până şi educatorii lor vor fi de o naţionalitate cu ei, iar cei elveţieni vor da doar asistenţa lor binevoitoare. Nu va exista, în procesul educativ, vreo împietare asupra credinţei religioase sau de ordin naţional.

Piatra fundamentală a satului a fost aşezată în ziua de 28 Aprilie 1946, iar în cursul acestui an vor fi terminate 15 case, toate purtând un caracter ţărănesc. Un grup de 4—5 case va fi destinat să adăpostească orfani dintr'o naţionalitate oarecare. Câte unei familii model îi va fi încredinţată educaţia casnică a micilor orfani. Vor fi adăpostiţi, în satul „Pestalozzi" orfani între vârsta de 3—14 ani.

Notăm şi faptul, că satul respectiv va fi provăzut cu toate clădirile publice caracteristice unei asemenea aşezări omeneşti.

Iată o dovadă de suflet larg şi de înţelegere adevărat creştinească pentru creşterea în libertate a generaţiilor ce vor să vină.

D. Călugăr

3/15 Mai

Cu prilejul împlinirii a 98 de ani dela adunarea de pe «Câmpia Libertăţii», a avut loc la Blaj — în ziua de 15 l. c. — o măreaţă manifestaţie festivă, la care au luat parte toţi membrii On. Guvern, în frunte cu dl prim-ministru Dr. Petru Groza, *care a încheiat seria cuvântărilor ce s'au ţinut.*

Gestul On. Guvern este o dreaptă preţuire a marei adunări de odinioară, care a avut deopotrivă un caracter democratic şi naţional.

Carte de departe

Dăm mai jos câteva spicuiri dintr'o prea frumoasă scrisoare, pe care un frate Român din America (Chicago Illinois) a trimis-o (în 9 Martie 1946) unui părinte sufletesc al său din România:

Stimate şi mult dorite părinte,

«... Dorim cu toţii lumea pe care am visat-o în durata războiului, pentru care s'au sacrificat atâtea vieţi vitejeşti, a curs atâta sânge şi ne-au promis-o bărbaţii mari de stat şi cântat-o poeţii în versuri nemuritoare şi idealiştii în discursuri politice. Barem de nu ne-am înşela.

Ştiu că Vă interesează viaţa poporului nostru român-american şi aspiraţiunile lui de pe aceste plaiuri. Cred că v'am amintit că, după aproape 40 de ani de convieţuire românească pe acest pământ al făgăduinţelor, ne-am înfiripat şi noi ceea ce cu drept am botezat «Vatra Românească» pe pământul lui Columb.

In anul trecut ne-am decis să facem o mânăstire, un orfelinat, un azil pentru bătrâni, o şcoală de vară pentru tineretul român care aproape nici nu mai ştie limba noastră şi un seminar teologic pentru viitorii preoţi români... ...Până în prezent... avem peste 40 mii de dolari şi la 4 Iulie anul curent vom pune piatra fundamentală a mânăstirii...

Spuneţi tineretului nostru că viaţa e o datorinţă dela leagăn până la mormânt: că fără credinţa în Dumnezeu omul se zbate pierdut ca o frunză pe apă, *ca un fulg prins în vârtejul unei furtuni, neavând de ce se prinde şi de ce să-şi lege temeinic viaţa şi speranţele.*

Nu lăsaţi tineretul să se depărteze de biserică. *Aceasta este şcoala şcolilor; aceasta este spitalul sufletelor rănite şi desperate; aceasta este garanţia unei civilizaţiuni mai bune, iubire între oameni şi pe pământ PACE, aşa cum într'adevăr au propovăduit-o prorocii şi Mântuitorul, de demult.*

Salutări la toţi, sănătate, ajutor şi lumină dela Dumnezeu.

ALEXANDRU SUCIU

Ştiri despre Românii din America

Din «Solia», foaia de zidire sufletească publicată de Episcopia Ortodoxă Română din America, desprindem următoarele:

Românii din America se interesează îndeaproape de cele ce se petrec în ţara mamă în deosebi dela începutul războiului recent şi se străduesc să vină în ajutorul fraţilor de acasă.

Grija lor de căpetenie este străduinia de-aşi păstra integritatea fiinţei etnice. De aceea, cu data de 1 Martie a. c. s'a pornit o campanie specială pentru înscrierea de membri noui la «Vatra Română», menită să mobilizeze toată suflarea românească din Statele Unite şi din Canada, la munca de întărire a vieţii româneşti şi a Bisericii străbune prin instituţiile contemplate pe această Vatră.

Comitetul executiv al Uniunii şi Ligii S. R. A., întrunit în Cleveland la 17 Februarie a. c., a hotărît deschiderea unei colecte pentru strângerea fondului necesar ridicării unei cruci la mormântul părintelui Moise Ballea, *pionerul românismului şi întemeietorul ziarului «America», care-şi doarme somnul de veci pe «Vatra Română».*

In scopul asigurării viitorului pe seama grupului românesc din America prin educarea tineretului în duh religios, s'a organizat anul trecut — între 22 Iulie şi 5 August — un curs religios cu tineretul şcolar, chemat să cunoască şi să îndrăgească «Vatra Română».

«Vatra Română», cuibul nădejdilor de viitor ale Românilor din America, şi-a plătit integral datoriile, şi-a restaurat edificiile şi şi-a sporit frumos averea mişcătoare.

Colecta pentru mânăstirea „Maica Domnului", a cărei piatră fundamentală se va pune la 4 Iulie a. c. pe «Vatra Română», se desfăşoară în condiţiuni foarte promiţătoare.

Conferinţă preoţească

Preoţimea din prot. Avrig a ţinut conferinţa preoţească din sesiunea de primăvară în ziua de 8 Aprilie a. c., la reşedinţa protopopească.

Pregătirea sufletească a făcut-o meditaţia Păr. E. Iancovschi, asupra textului dela Apocalips cap. 2, v. 5.

A predicat Păr. I. Prie la textul: „Eu sunt pânea vieţii" (Ioan 6, 45).

In cuvântul de deschidere, Păr. prot. adm. A. Radu face un expozeu asupra îndatoririlor ce incumbă preoţimii în aceste vremuri de zdruncin moral şi economic.

Ca o introducere în problema centrală a acestei conferinţe: Biserica ortodoxă şi curentele sectare, Păr. L. Scorobeţ citeşte lucrarea: Mişcarea sectară în jud. Făgăraş.

Urmează tema principală: Dogmatica ortodoxă şi erorile sectare în lumina Apocalipsului, tratată de Păr. Ioan Neagoe şi susţinută şi documentată de Păr. D. Pasencu.

Urmează apoi conferinţa Păr. A. Radu: Progresul omenirii în perspectivă creştină.

Preoţimea prot. Avrig rămâne credincioasă misiunii sale şi conştientă în faţa problemelor actuale.

Participant

Urmările războiului ar fi cam următoarele: Din populaţia globului de 2 miliarde şi 140 milioane, au fost mobilizaţi 100 milioane, omorîţi 12—15 milioane soldaţi, 10—15 mil. femei, bătrâni şi copii, sunt 10 mil. orbi, nebuni şi nevindecabili, 20 mil. văduve şi orfani şi 10—12 mil. subalimentaţi şi grav răniţi, în primejdie de moarte. Aşa încât, totalul victimelor răsboiului ar fi cam 100 milioane oameni.

Guvernul sovietic a lansat un împrumut în valoare de 20 miliarde ruble pentru refacerea şi desvoltarea economiei.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

In ziua de 11 Mai a. c., M. S. Regele a oferit la Sinaia un dejun în onoarea Mareşalului Uniunii Sovietice Tulbukin, preşedintele Comisiei Aliate de Control din România.

Cu prilejul zilei de 10 Mai a. c., a avut loc un schimb de telegrame între generalismul *Stalin* şi dl prim-ministru *Dr. Petru Groza.*

Modificare. In „Monitorul Oficial" Nr. 92 din 17 Aprilie 1946, a apărut un decret-lege pentru repunerea în vigoare şi modificarea articolelor 39, 40, 41, 42 şi 43 din Legea pentru organizarea Bisericii ortodoxe române din anul 1925.

Deasemenea a apărut şi Statutul pentru organizarea şi funcţionarea Fondului ortodox român din Bucovina.

Apel. Organizaţia misionară, „Frăţia Propoveduirii Sfintei Cruci" din Arad, face următorul apel:

„La Arad a luat fiinţă o societate de propagandă religioasă cu scopul de a răspândi învăţăturile sfinte, creştine ortodoxe, în ţară şi în străinătate.

Toţi cei ce doresc să ajute cu ceva la această lucrare a societăţii, sau să devină misionari şi misionare ai ei (chiar de au numai 4 clase primare), sunt rugaţi să ceară lămuriri printr'o carte postală trimisă Sfintei Episcopii Arad, pentru Frăţia misionară.

Sfânta Episcopie Arad caută, pentru propagandă religioasă în ţară şi străinătate, aparate de proiecţiuni luminoase „fixe" sau numai părţile ce le alcătuesc: obiective, becuri electrice, lămpi de carbid, lămpi de petrol cu ciorap, dispozitive religioase sau şi numai materialul fotografic şi culorile trebuincioase pentru facerea lor, etc.

Toţi oamenii de bine care doresc să ajute această lucrare pentru aducerea sufletelor la Dumnezeu, sunt rugaţi să se intereseze cine are asemenea aparate sau anexe ale lor şi să-l roage să le dăruiască sau să le vândă, sau cel puţin să le împrumute Sfintei Episcopii Arad, vestind-o printr'o carte postală despre acest lucru".

Primul număr din „Biblioteca Şcoalei de Duminecă" iniţiată de Păr. misionar Dr. Toma Gherasimescu la Arad, a apărut de curând şi cuprinde 7 piese de teatru religios-moral, foarte uşor de pregătit cu elevii dela primare.

Congres. In 16 Iunie a. c., se va ţine un mare congres al „Oastei Domnului" din Eparhia Caransebeşului, la schitul „Piatra Scrisă" de lângă Armeniş (jud. Severin), sub conducerea P. S. Sale Episcopului Veniamin.

In ziua de 17 Aprilie a. c., s'a sfinţit piatra fundamentală a noului local pe care îl clădeşte Episcopia Clujului pentru trebuinţele Liceului ortodox român de fete „Doamna Stanca".

Conducerea Şcoalei de cântăreţi bisericeşti din Arad a fost de curând încredinţată P. C. Părinte Prot. Dr. Petru Deheleanu, profesor la Academia teologică.

Senatul Universităţii din Bucureşti a ratificat desemnarea dlui Lucreţiu Pătrăşcanu ca profesor titular la catedra de Economie teoretică, la Facultatea de Drept din Capitală.

Producţia de zahăr va fi anul acesta întreită faţă de aceea a anului trecut.

Procesul marilor criminali de război a început în 6 Mai c. la Bucureşti.

Ofiţerii români prizonieri în U. R. S. S., se întorc în ţară.

EXTERNE:

Liga Naţiunilor a fost disolvată. Toate bunurile ei vor trece în proprietatea Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Lucrările Conferinţei miniştrilor de externe dela Paris, continuă

S'a descoperit un complot pentru asasinarea generalului Mack Arthur, comandantul suprem aliat din Japonia.

Relaţiile diplomatice dintre U. R. S. S. şi Elveţia au fost de curând restabilite, după o întrerupere de 27 ani.

Preşedintele Societăţii pentru relaţiunile culturale ale U. R. S. S. cu străinătatea, dl Kremenov, a dat — în ziua de 29 Aprilie c. — o recepţie în onoarea celebrului muzician român George Enescu, pe atunci în turneu la Mescova.

Guvernul bulgar cere să se asigure Bulgariei o ieşire la Marea Egee.

Dl Dr. Nagy Ferenz, premierul Ungariei, a declarat printre altele: „Noi nu ridicăm problema Maghiarilor cari trăiesc peste hotare şi respingem revizionismul şi şovinismul, de dragul păcii durabile".

Grecia revendică dela Bulgaria un teritoriu în regiunea Munţilor Rhodope.

In Ungaria s'a descoperit o mare organizaţie monarhistă, condusă de un ziarist

România a reluat de curând legăturile diplomatiee cu Cehoslovacia şi cu Polonia.

Alegerile *din Franţa privitoare la Constituţie au avut următorul rezultat:* **Nu** *10.488.000 de alegători şi* **Da** *9.327.000.*

Franţa *revine la politica tradiţională în Balcani.*

ŞTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

5. *Duminecă în 19 Maiu 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: cons. *A. Nanu.*

6. *Marţi în 21 Maiu 1946, la Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Vasile Gârbu şi Eugen Munteanu. Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

7. *Duminecă în 26 Maiu 1926* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaş şi prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu şi Simion Macarie. Predică: prot. *Mihail Neagu.*

8. *Joi în 30 Maiu 1946, la Inălţarea Domnului* servesc: Cons. Emilian Cioran, Dr. Andrei Gâlea, Ieronim Grovu, Alex. Popa şi prot. Mihail Neagu. Predică: cons. *Alexandru Popa.*

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacţia şi administraţia: Academia teologică „Andreiană", Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 12.000 Lei. Director: profesor *Dr. Grigorie T. Marcu.* — Nrii 5—6 cuprind: Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: Ierarh priitor norodului. P. S. Sa D. D. Nicolae Colan: Biserica neamului şi unitatea limbii româneşti. Prof. univ. Dr. Silviu Dragomir: Răspuns la discursul de de recepţiune al P. Sf. Episcop Nicolae Colan. Preot Nicodim Belea: Calea către preoţie. Dr. Grigorie T. Marcu, Diacon N. Mladin, Preot Dr. Teodor Bodogae şi Sabin Sibianu: Mişcarea literară: In legături, de Episcop Nicolae Colan, membru al Academiei Române. Despre iubire, de Dr. D. I. Belu. Manuscrisele româneşti din biblioteca centrală dela Blaj, de Prof. Nicolae Comşa, Estetica poeziei lirice, de Liviu Rusu. Altarul Banatului, (Volum omagial pentru P. Sf. Episcop Veniamin al Caransebeşului). Revista Teologică, Dr. Emilian Vasilescu, şi Dr. Crigorie T. Marcu: Cronică: † Prof. Dr. Ion Mateiu. Societatea Română de Teologie Ortodoxă. Conferinţa ecumenică dela Geneva. Conferinţa ecumenică pentru refacerea bisericească. Gr. T. M.: Note şi informaţii: Pastorala îndrăznirii pentru Hristos. Povaţa I. P. Sf. Mitropolit Nicolae pentru plugari. Orfelinatul arhidiecezan. Copiii de şcoală primară în ajutorul orfanilor. Conferinţele Societăţii ortodoxe naţionale a femeilor române. Despoliticianizarea tineretului şcolar. Alegere sau numire? O soră a Filocaliei. De-ale unui fugar. I. P. Sf. Patriarh Nicodim al României vizitează Patriarhia URSS. Familia Roosevelt ctitoră a catedralei române din Detroit. Uniunea mondială a studenţimii creştine. A murit Hermann Keyserling. Mărunte. — Pro domo.

VITRINA CĂRŢII

Z. Sandu: *Urcuşuri în zări — Psalmi noui* — Sibiu (Tiparul Tipografiei Arhidiecezane) 1946. Pag. 127. Preţul Lei 1500.

Imbrăcaţi într'o deosebit de frumoasă limbă românească şi isvoriţi dintr'o profundă simţire religioasă ortodoxă, psalmii noui ai dlui Prof. Dr. Nicolae Regman aduc la expresie — după cum arată şi titlul de: *„Urcuşuri în zări"*, foarte fericit ales — sbuciumul sufletului omenesc chinuit de truda descătuşării din legăturile pământescului şi avântării în sferele desăvârşirii. Accente de smerită cucernicie şi de sinceră spovedanie, entuziastă preamărire a Creatorului alături de simţul nimicniciei şi al efemerităţii omului, frecventa apariţie a figurei mamei cu glasul ei duios şi cu sfatul ei cuminte, o concepţie eroică despre viaţă şi o atmosferă de înfrăţire a omului cu natura întru preamărirea Celui Atotputernic, cinstirea străbunilor şi dorinţa fierbinte ca Neamul să calce pe linia adevăratului său destin, iată câteva din aspectele fundamentale ale acestei cărţi, care te fac s'o ceteşti pe nerăsuflate.

Răscolire în adâncuri şi stimulare spre înălţare în zări de plinătate, chemare spre vieţuire în perspectiva adevăratei vieţi creştineşti şi româneşti, psalmii noui ai dlui Z. Sandu sunt rouă de întremare şi de avânt în asprimea vremurilor de azi. Pentru care pricină, îndemnăm cu toată stăruinţa la cetirea lor cu zăbavă.

C. S.

Nr. 134/1946 (25) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Ilimbav,** din protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu patru camere şi bucătărie cu toate supraedificatele economice în stare bună şi grădină cu pomi în suprafaţă de 801 st. p.
3. Sesie parohială veche: 8. jug. 1562 st. p. arător, 7 jug. 1266 st. p. fânaţ, folosinţa curţii bisericii.
4. Una soarte de lemne de foc în pădurea comunală, cca 12 m. steri.
5. Taxele stolare obişnuite în protopopiat.

Indatoriri: Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor înainta în termen cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea Arhierească de candidare, Oficiului protopopesc din Agnita.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc în zi de Duminecă sau sărbătoare pentru a sluji şi predica în sf. biserică şi a face cunoştinţă cu poporul. Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Ilimbav.

Agnita, la 8 Mai 1946.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 700/946 (17) 3—3

Concurs

Parohia ort. rom. Zârneşti jud. Braşov, publică concurs pentru pictarea bisericii a treia, cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Pictorii autorizaţi, doritori a executa această lucrare, să înainteze oferte-deviz în ermenul deschis, în conformitate cu regulele iconografiei, precum şi o dovadă, că au mai executat asifel de lucrări.

Informaţii de amănunt se pot primi la oficiul parohial ort. rom. Zârneşti, în orele oficiale.

Consiliul parohial îşi rezervă dreptul de-a încredinţa pictarea bisericii concurentului care va oferi cea mai bună încredere, că va executa lucrarea în condiţiuni optime artistice şi iconografice.

Zârneşti, 5 Aprilie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 5088/1946 (26) 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a, **Poiana Mărului I,** protopopiatul Bran, se publică al doilea concurs cu termen de 30 zile dela apariţia în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială de 6 jugăre pământ.
3. Venitele stolare obişnuite în protopopiatul Bran.

Indatoriri:

Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară, în înţelegere cu preotul dela parohia Poiana Mărului II.

Cererile de concurs vor fi înaintate direct la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc, ţinută la 14 Mai 1946.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4818/1946 (23) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Hăghig,** din protopopiatul Sf. Gheorghe se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima lui publicare.

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială de 17 jug. pământ arabil şi fânaţ.
3. Casă parohială cu dependenţe, toate în stare bună.
4. Patru stânjini lemne din pădurea parohiei.
5. O ferdelă (20 litri) cereale (grâu) dela fiecare cap de familie, iar dela văduve jumătate.
6. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs se vor trimite la Oficiul protopopesc din Sfântul Gheorghe, jud. Treiscaune.

Candidaţii dela primul concurs vor face numai cerere de concurs la Oficiul protopopesc. Candidaţii noui vor face şi cerere de binecuvântare.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 30 Aprilie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 447/1946 (22) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Araci,** protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul de preot dela stat.
2. Locuinţă în casa parohială, cu 4 camere, dependenţe, grajd, şură, etc. şi grădină 100 st. p.
3. Sesiune parohială veche, $2^1/_2$ jug. cad. arabil; sesiune parohială din rezerva de stat, 8 jug. arabil şi 10 jug cad.. fânaţ.
4. Lemne de foc din pădurea parohială, 4 st. în pădure.
5. Taxele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va predica în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc Sf. Gheorghe, jud. Treiscaune, şi se vor putea prezenta în parohie numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi face cunoştinţă cu poporul, în duminecile sau sărbătorile ce li se vor fixa.

Sf. Gheorghe, 26 Martie 1946.

Oficiul prot. ortodox rom. Sf. Gheorghe în înţelegere cu Consiliul parohial din Araci.

Ioan Ludu,
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.